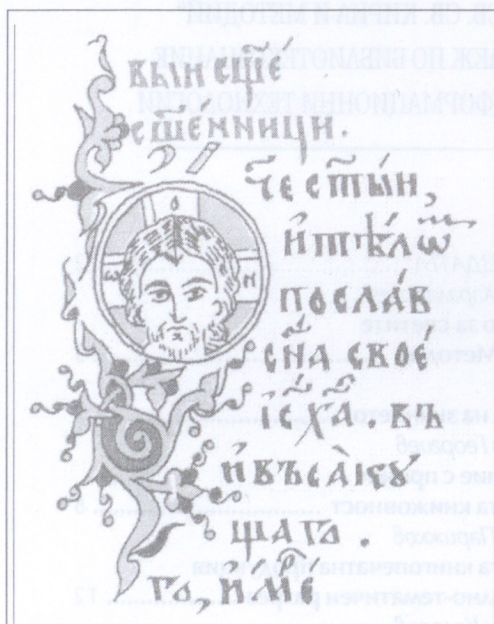

АНТОЛОГИЯ ИЗДАТЕЛ

КОНСТАНТИН
ПРЕСЛАВСКИ

(средата на IX в. – нач. на X в.)

Един от Кирило-Методиевите ученици, работили в България. Пристига в Плиска като презвитер, а през 907 е назван от Тудор черноризец Доксов епископ – той е първият преславски епископ. Вероятно е издигнат в този сан заедно с Климент Охридски през 893 или скоро след това. К. П. е образован писател, талантлив проповедник, преводач и поет. Той е един от строителите на българския книжовен език, създава нови изрази, богословски термини и гуми за абстрактни понятия. Полага основите на българската проповедническа традиция и е един от основоположниците на българската църковна поезия – най-продуктивният поет на IX – X в.

АЗБУЧНА МОЛИТВА

Аз слово молитвено Богу въздавам:
 Боже на всякоя твар и създател на
 Всичко незримо и зримо, аз моля те,
 Господа-Духа прати, животворния,
 Да вдъхне в сърцето ми слово, което
 Еднакво ще бъде от полза на всички,
 Живеещи вярно по твоите закони.
 Законът ти, Боже, е ярък светилник
 И лъч светлина е за всеки по пътя
 Към свящото слово и твоята награда.
 Лети към възход и славянското племе!
 Молитвите кръстни за твоята милост
 Навред се разнасят. Ръце аз въздигам:
 О, Боже, дари ме със слово пространно,
 Премъдрите твои дела да опиша.
 Разсей ми скръбта, превърни я във радост,
 Със мисъл и ум ме дари херувимски.
 Трисветите стъпки на двамата братя –
 Учители наши, аз следвам сега. И
 Факел ще сторя словата евангелски,
 Хвала ще въздам на пресвятата Троица.
 Цени и възпява я всякоя възраст –
 Чеда и бащи, беловласи и млади,
 Широко отворил очи се въздига
 Щастливо с възхвали народ нов и ето –
 Юдол доброцветна на бъдеще светло
 Яснее пред него сега и векови.

Амин!

Превод от старобългарски
 Иван ХАРАЛАМПИЕВ